

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 28/2015-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť P. Š. a DSP, právne zastúpených advokátkou JUDr. Ivetou Balalovou, Ružová dolina 10, Bratislava, ktorou namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3753/2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Š. a DSP, o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2014 doručená sťažnosť P. Š. a DSP (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3753/2010.

2. Sťažovatelia v odôvodnení svojej sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„Sťažovateľ v 1. rade v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 20 C 87/2000, zo dňa 09.06.2010, podal návrh na vykonanie exekúcie, lebo povinná mu bola povinná zaplatiť sumu 28.982,07 eur a túto mu nezaplatila. Súdny exekútor začal konať vo veci pod č. k. EX 4495/2010. Vzhľadom k tomu, že súdny exekútor sa nemohol dlžnej sumy domôcť iným spôsobom než vykonaním exekúcie dražbou nehnuteľnosti zapísanej na LV č., katastrálne územie K.V.

Súdny exekútor vykonal dražbu nehnuteľnosti dňa 31.10.2012, kedy žiadny z dražiteľov nemal záujem o nadobudnutie predmetnej nehnuteľnosti za sumu určenú znaleckým posudkom vo výške 77.400,-eur. Z toho dôvodu požiadal súdny exekútor o udelenie súhlasu so znížením najnižšieho podania pri dražbe predmetného bytu, čo aj súd vykonal uznesením č. 16 Er 3753/2010, EX 4495/2010, zo dňa 22.07.2013 a znížil sumu na 51.600,-eur.

Následne bola vyhlásená nová dražba na predmetnú nehnuteľnosť, ktorá sa konala dňa 10.10.2013. Tejto dražby sa ako jeden z dražiteľov zúčastnil aj sťažovateľ v 2 rade. Tento bol jeden z 5 dražiteľov, ktorí sa zúčastnili dražby. Sťažovateľ v 2 rade vydražil predmetnú nehnuteľnosť za najvyššiu sumu a to 79.500,-eur, čo bola vyššia suma, než ocenil predmetnú nehnuteľnosť súdny znalec. Súdny exekútor doručil súdu návrh na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti vydražiteľovi - sťažovateľovi v 2 rade dňa 23.10.2013.

Podľa § 148 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku udelenie príklepu podlieha schváleniu súdom (§ 45 EP). Súd rozhodne o schválení príklepu do 60 dní od doručenia žiadosti exekútora na schválenie príklepu. Exekútor doručí súdu podklady, na ktorých základe bol udelený príklep. Rozhodnutie súdu o príklepe doručí exekútor oprávnenému, povinnému, vydražiteľovi a tomu, kto vzniesol proti udeleniu príklepu námietky (§ 147). Právoplatné rozhodnutie súdu o príklepe doručí súd miestne príslušnému daňovému úradu a správe katastra nehnuteľností na zápis do katastra nehnuteľností spolu so zápisnicou o udelení príklepu.

Vzhľadom k tomu, že bežali mesiace a súd vo veci nerozhodol, podal ako sťažovateľ v 1. rade, tak aj sťažovateľ v 2. rade sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi Okresného súdu Bratislava IV. Predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV vo svojej odpovedi obidvom sťažovateľom uviedla, že sťažnosť na prieťahy v konaní nie je dôvodná, lebo zákonný sudca vo veci priebežne koná a nerozhodol o príklepe pre neúplnosť návrhu na schválenie príklepu. S takýmto vyhodnotením sťažnosti sťažovateľov na prieťahy v konaní prvostupňového súdu nesúhlasíme a to z nasledovných dôvodov:

1. Podľa Exekučného poriadku súd rozhodne o schválení príklepu do 60 dní od doručenia žiadosti exekútora na schválenie príklepu. V tomto prípade bola žiadosť súdneho exekútora o schválenie príklepu doručená súdu dňa 23.10.2013. Sudca mal na vybavenie žiadosti a udelenie alebo neudelenie príklepu zákonnú lehotu do 23.12.2013. No v tejto lehote si iba vyžiadal exekučný spis a to až žiadosťou zo dňa 6.12.2013 a tento mu bol doručený 19. 12. 2013. To znamená, že už tu konal sudca až po uplynutí vyše 1 mesiaca lehoty, v ktorej mal rozhodnúť.

2. Keď bol súdu doručený návrh exekútora na schválenie príklepu, tak na druhý deň, to je 24.10.2013 bol daný súdom pokyn, na zaslanie uznesenia zo dňa 22.07.2013, povinnej. Poukazujeme na to, že uznesením zo dňa 22.07.2013 súd schválil zníženie najnižšieho podania pri dražbe nehnuteľnosti. No podľa OSP malo byť toto uznesenie zaslané aj povinnej. Nevieme prečo jej nebolo posielané, ale aj to považujeme za nedostatky v práci súdu, lebo túto úpravu realizoval súd až po vykonaní dražby v októbri 2013, pritom ju mal realizovať už v júli 2013, keď bolo uznesenie vydané, čím opäť vznikli v konaní prieťahy zapríčinené súdom.

3. Prieťahy v práci sudcu, ako aj vážne nedostatky v jeho práci vidíme aj v tom, že si nenaštudoval materiály, ktoré mal k dispozícii pre rozhodnutie, lebo aj keď s oneskorením, kedy nič nekonal, požiadal v decembri 2013 o zaslanie celého exekučného spisu, ktorý mu aj bol doručený. Následne opäť žiadal o doplnenie listinných dôkazov výzvou zo dňa 15.01.2014, ktoré mu boli doručené súdnym exekútorom 23.01.2014. Opäť sudca vo veci nekonal, až zasa vypracoval výzvu zo dňa 11.04.2014, kde žiadal súdneho exekútora, aby mu zaslal list vlastníctva na nehnuteľnosť, doručenky, ak bola exekúcia zasielaná aj správncovi bytového domu, kde sa nachádza predmetná nehnuteľnosť a tiež, že má zaslať svoju odpoveď zo dňa 23.01.2014 písomne, so svojim podpisom. K tomu uvádzame, že list

vlastníctva už mal sudca založený v súdnom spise a mohol si ho bez problémov pozrieť cez internet. Odpoveď súdneho exekútora zo dňa 23.01.2014, ktorá bola zaslaná elektronicky, bola podľa odpovede doručená súdu aj vo forme fotokópii. Nerozumieme, prečo žiada sudca opäť po 4 mesiacoch jej zaslanie aj s podpisom a nežiadal to okamžite po doručení, ak mu takáto odpoveď chýbala. Ďalej žiadal bezdôvodne doručky od správcu bytového domu, ktorému nie je podľa Exekučného poriadku povinný súdny exekútor nejaké zásielky povinný doručovať. A okrem iného, už od decembra 2013 mal sudca doručený od súdneho exekútora celý exekučný spis, kde boli všetky doklady, ktoré žiadal sudca od súdneho exekútora. Je jednoznačne preukázané, že všetky doklady, ktoré žiadal sudca doložiť súdnym exekútorom sa nachádzajú v exekučnom spise, ktorý bol sudcovi doručený v decembri 2013.

Z vyššie uvedených dôvodov máme za to, že v konaní príslušného sudcu sú prieťahy a nie, že tento sudca koná vo veci priebežne a bez prieťahov, tak ako sťažovateľom odpovedala predsedníčka súdu. Myslíme si, že sudca práve že nekoná plynule vo veci a najmä, nerozhodol vec v zákonnej lehote a to 60 dní, tak ako mu to prikazuje exekučný poriadok. Vo veci sú prieťahy, keď sudca nekoná a potom žiada doklady a potvrdenia, ktoré má už v exekučnom spise.

Sťažovateľ v 2. rade ako vydražiteľ, musel zložiť celú vydraženú sumu 79.500,-eur ešte v októbri 2013. Do predmetného bytu sa nemôžem dostať, lebo súdny exekútor nemá kľúče od bytu a žiadny zámočník nechce odvrtať zámok bez rozhodnutia súdu, ktorým bude schválený príklep. Preto sťažovateľ v 2. rade nevie, či niekto v byte býva a robí náklady, ktoré bude musieť uhradiť a tiež mu uniká mesačné nájomné, ktoré by obdržal od nájomcu, ak by mohol byť prenajímať. Všetka táto škoda stále vzniká tým, že príslušný sudca nedodrжал zákonnú lehotu v ktorej mal rozhodnúť a vyzerá to tak, že ešte dlho vo veci nerozhodne.“

3. Sťažovatelia v sťažnosti ďalej uviedli:

„Máme za to, že v tomto prípade nejde o právne náročnú vec a v konaní prvostupňového súdu sa prejavujú ničím neodôvodnené zbytočné prieťahy v konaní spočívajúce v pomalej, nedostatočnej a neefektívnej činnosti príslušného sudcu okresného súdu.

...

Z vyššie uvedených dôvodov žiada sťažovateľ v 1 rade primerané finančné zadostučinenie v sume 6 000 eur z toho dôvodu, že pretrvávajúcou právnou neistotou, keď má za to, že súd nekoná vo veci tak ako podľa zákonov mal konať.

Sťažovateľ v 2. rade, ktorý ako vydražiteľ má preukázateľné právny záujem na tom, aby súd konal bez prieťahov a zákonnej lehote, žiada o primerané finančné zadostučinenie vo výške 15 000 eur a to z dôvodov, ktoré sú uvedené vo vyššie uvedenom odseku. Myslíme si, že nemožno od občanov a právnických osôb v právnom štáte, akým je aj Slovenská republika dosť dobre spravodlivo žiadať, aby sťažovateľ v 1. rade ako účastník exekučného konania a sťažovateľ v 2. rade ako vydražiteľ, čakali na rozhodnutie súdu mesiace, keď súd nekoná vo veci a spôsobuje svojou nečinnosťou a neodbornosťou prieťahy v konaní a škody obidvom sťažovateľom.“

4. Na základe uvedeného sťažovateľa navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„ 1) Základné právo sťažovateľa v 1. rade P. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 16Er 3753/2010 porušené bolo.

2) Základné právo sťažovateľa v 2. rade DSP na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 16Er 3753/2010 porušené bolo.

3) Okresnému súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 16Er 3753/2010 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

4) Sťažovateľovi v 1. rade P. Š. priznáva finančné zadostučinenie vo výške 6 000 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5) *Sťažovateľovi v 2. rade DSP priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 15 000 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

6) *Sťažovateľom v 1. a 2. rade priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. 655/2004 Z. z. z priznanej sumy finančného zadosťučinenia sťažovateľa, ktorú je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

7) *V Bratislave, 06. 05. 2014 Sťažovateľovi v 1. rade P. Š. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 6 000 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*“

5. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr 3329/2014 doručeným ústavnému súdu 21. júla 2014.

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, že o žiadosti súdneho exekútora na schválenie príklepu nebolo rozhodnuté v lehote ustanovenej zákonom (do 23. decembra 2013), a o zároveň namietaný nedostatok v práci súdu, okresný súd o. i. uviedol:

„Súd rozhodne o návrhu na schválenie príklepu do 60 dní za predpokladu, že sú splnené zákonom stanovené podmienky na rozhodnutie o návrhu na schválenie príklepu. Žiadosť súdneho exekútora na schválenie príklepu bola doručená dňa 23. 10. 2013. Súd však nemohol rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora na schválenie príklepu v lehote 60 dní od doručenia žiadosti, a to z dôvodu neúplnosti žiadosti súdneho exekútora. Súd v tejto lehote len realizoval úkony potrebné na rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na uvedené, zákonná lehota tak nemohla uplynúť dňa 23. 12. 2013.“

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, že uznesenie z 22. júla 2013 o schválení zníženia najnižšieho podania pri dražbe nehnuteľnosti zaslal okresný súd povinnej až 24. októbra 2013, okresný súd o. i. uviedol:

„K namietanej skutočnosti, prečo bolo uznesenie zo dňa 22. 07. 2013 doručované povinnej až na základe pokynu zo dňa 24. 10. 2013 uvádzam, že predmetné uznesenie bolo doručované už na základe pokynu zo dňa 22. 07. 2013, avšak uznesenie sa doručiť nepodarilo (prvotná zásielka bola zaslaná povinnej, avšak na doručení nebola uvedená

presná adresa povinnej a pre to bola zásielka ako nedoručená vrátená s oznámením adresát neznámy). Z uvedených dôvodov súd musel opakovane doručovať uznesenie povinnej. Súdny exekútor vykonával dražbu pred právoplatným rozhodnutím o schválení najnižšieho podania. V priebehu exekučného konania pri realizácii dražby, však táto okolnosť nebola namietnutá a nebola ani na ujmu účastníkov konania.“

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, že okresný súd žiadal o zaslanie listinných dôkazov napriek tomu, že od decembra 2013 bol okresnému súdu doručený celý exekučný spis, kde boli všetky doklady, okresný súd o. i. uviedol:

„Z dôvodu neúplne podanej žiadosti súdneho exekútora, zákonný sudca vykonával jednotlivé úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci v zmysle chronológie jednotlivých úkonov bez zbytočných prieťahov. Všetky doklady, ktoré žiadal, boli potrebné pre rozhodnutie vo veci a to exekučný spis, výpis z listu vlastníctva, doručenky v súlade s Exekučným poriadkom a Občianskym súdnym poriadkom, aby tak bol dodržaný procesný postup súdneho exekútora a súdu pri rozhodovaní o návrhu o schválení a neschválení príklepu. Tieto doklady neboli súdnym exekútorom predložené a v exekučnom spise sa nenachádzali, preto súd návrhu nevyhovел a teda tvrdenia sťažovateľov nie sú dôvodné.

Škoda, ktorú uvádza vydražiteľ v zložení dražobnej zábezpeky, nie je škodou, ktorú by zaviniл súd svojím nekonaním, nakoľko vykonával vo veci procesné úkony. Po udelení príklepu súdnym exekútorom, až schválením súdu sa vydražiteľ stáva vlastníkom draženej veci ku dňu udelenia príklepu súdnym exekútorom, a má právo s vecou nakladať, čo sa však nestalo. Vydražiteľovi tak nevzniká a nemôže vznikáť škoda, či už vo forme skutočnej škody alebo ušlého zisku, najmä ak exekučný súd koná a rozhoduje v súlade so zákonom a v medziach zákona, ktorým je viazaný.

V danej veci podľa vyjadrenia správcu bytového domu, je dôvodnosť výšky nedoplatku na nezaplatenom nájomnom resp. službách do fondu opráv a údržby za roky 2011, 2012, 1-10/2013 k predmetnému bytu a je pohľadávkou vo výške 1.060,40 EUR, ktorú má povinný ako vlastník bytu, predovšetkým aj voči vlastníkom bytov bytového domu, kde sa vydražený byt nachádza.

Úlohou exekučného súdu je dohliadať na dodržiavanie zákonného postupu súdneho exekútora v exekučnom konaní pri predaji nehnuteľnosti a dbať na odstránenie nedostatkov s poukazom na dodržiavanie zákonnosti v zmysle Exekučného poriadku.

V danom prípade súd aplikoval aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru na zachovanie práva na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je nielen právo účastníka obrátiť sa so svojou vecou na súd na vymoženie alebo ochranu svojho subjektívneho práva, ale aj právo na určitú kvalitu súdneho procesu, ktorá je zabezpečená celou radou inštitucionálnych a procesných záruk. Právo na spravodlivý proces je tak samostatné subjektívne verejné právo voči štátu, ktorý garantuje maximálne spravodlivý výsledok (nálezy IV. ÚS 77/02, III. US 63/06).

Je potrebné avšak uviesť, že napadnuté konanie je z hľadiska právnej a faktickej zložitosti štandardným prípadom, nakoľko sa jedná o exekučné konanie predajom nehnuteľností - bytu, ktoré je vedené súdnym exekútorom a ktoré je potrebné posudzovať v zmysle Exekučného poriadku prípadne iných právnych predpisov.

Pre úplnosť uvádzam, že oznámením zo dňa 17.04.2014, Spr. č. 2029/2014, bola prešetrená sťažnosť sťažovateľa P. Š. doručená súdu dňa 21.03.2014, ktorou namietal postup súdu pre porušovanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní vedenom pod sp. zn. 16Er 3753/2010, nakoľko súd nerozhodol o schválení príklepu v lehote do 60 dní. Sťažnosť na postup súdu pre zbytočné prietahy v označenom konaní bola vyhodnotená ako nedôvodná. Následne sťažovateľ namietal spôsob vybavenia sťažnosti predsedníčkou Okresného súdu Bratislava IV, preto sťažnosť prešetril predseda Krajského súdu v Bratislave odpoveďou zo dňa 03.06.2014, doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.06.2014, so záverom, že námietky voči vybaveniu sťažnosti boli čiastočne dôvodné.

V súvislosti s uvedeným, je potrebné zdôrazniť, že sťažovateľ P. Š. síce v konaní využil účinný právny prostriedok (sťažnosť na prietahy), avšak neumožnil súdu urobiť nápravu a odstrániť nečinnosť súdu, nakoľko v krátkom čase, konkrétne dňa 12.05.2014 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnú sťažnosť.

Záverom uzatváram, že súd vykonával všetky úkony smerujúce k veci bez zbytočných prietáhov a realizoval úkony potrebné na rozhodnutie vo veci i vzhľadom na zaťaženosť sudcu v exekučnom oddelení.“

Okresný súd pripojil k svojmu vyjadreniu k sťažnosti aj prehľad procesných úkonov dosiaľ vykonaných v priebehu napadnutého exekučného konania.

II.

6. Z obsahu sťažnosti, z prehľadu procesných úkonov a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 16 Er 3753/2010 ústavný súd zistil tento priebeh a stav namietaného exekučného konania:

Dňa 29. novembra 2010 bol súdnemu exekútorovi Mgr. Jánovi Janecovi (ďalej len „súdny exekútor“) doručený návrh oprávneného – sťažovateľa P. Š.– na vykonanie exekúcie.

Na základe návrhu oprávneného – sťažovateľa P. Š.– bola okresnému súdu 8. decembra 2010 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vychádzajúc z tejto žiadosti, okresný súd 20. decembra 2010 vydal vo veci sp. zn. 16 Er 3753/2010, EX 4495/2010 poverenie č. 5104 058335* na vykonanie exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 20 C 87/2000 z 29. júna 2010 pre súdneho exekútora.

Dňa 23. novembra 2012 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou. Výzvou z 15. januára 2013 okresný súd vyzval súdneho exekútora, aby k svojej žiadosti o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou doložil znalecký posudok č. 84/2012 z 5. júna 2012 vyhotovený znalcom I. I. Na základe tejto výzvy bol okresnému súdu 31. januára 2013 doručený predmetný znalecký posudok.

Výzvou z 2. mája 2013 okresný súd vyzval súdneho exekútora, aby preukázal splnenie podmienok v zmysle § 141 ods. 3 Exekučného poriadku, teda že podstatný obsah dražobnej vyhlášky bol uverejnený spôsobom v mieste obvyklom a že dražobnú vyhlášku zverejnil Obchodný vestník. Na základe tejto výzvy bola okresnému súdu 16. mája 2013 doručená žiadosť o uverejnenie podstatného obsahu dražobnej vyhlášky adresovanej Miestnemu úradu v Karlovej Vsi spolu s kópiou poštovej doručky a kópiou oznámenia dražobnej vyhlášky v Obchodnom vestníku.

Uznesením z 22. júla 2013 okresný súd schválil zníženie najnižšieho podania pri dražbe. Na základe pokynu z 22. júla 2013 bolo toto uznesenie doručované aj povinnej H. Š., avšak toto doručovanie nebolo úspešné (bolo doručované na adresu bez popisného

čísla). Na základe pokynu z 24. októbra 2013 bolo toto uznesenie opakovane doručované povinnej.

Dňa 23. októbra 2013 bol okresnému súdu doručený návrh na schválenie príklepu udeleného 10. októbra 2013 pri dražbe nehnuteľnosti vydražiteľovi – sťažovateľovi DSP, ktorý urobil najvyššie podanie.

Výzvou z 10. decembra 2013 okresný súd vyzval súdneho exekútora, aby mu zaslal exekútorský spis sp. zn. EX 4495/2010. Na základe tejto výzvy bol okresnému súdu 19. decembra 2013 doručený predmetný exekútorský spis.

Výzvou z 20. januára 2014 okresný súd vyzval súdneho exekútora, aby mu zaslal listinné dôkazy o doručení upovedomenia o začatí exekúcie zo 4. januára 2011 oprávnenému a povinnému (do vlastných rúk bez náhradného doručenia v súlade s § 47 Exekučného poriadku). Súdny exekútor 23. januára 2014 zaslal okresnému súdu emailom odpoveď na túto výzvu, v ktorej oznámil, že povinná prevzala upovedomenie o začatí exekúcie osobne v sídle exekútorského úradu, pričom podpis a dátum prevzatia je priamo v spise na upovedomení.

Výzvou z 24. apríla 2014 okresný súd vyzval súdneho exekútora, aby návrh na schválenie príklepu doplnil o tieto náležitosti: 1. aktuálny výpis z listu vlastníctva, 2. oznámenie, či v zmysle Exekučného poriadku doručoval doručenky správcovi jednotlivých bytov a nebytových priestorov, 3. v zmysle § 42 Občianskeho súdneho poriadku doplnenie správy, ktorá bola prílohou emailu z 23. januára 2014. Na základe tejto výzvy bol 13. mája 2014 okresnému súdu doručený aktuálny výpis z listu vlastníctva, vyčíslenie nedoplatku na nájomnom a korešpondencia zo správcom domu, ako aj odpoveď na výzvu okresného súdu z 23. januára 2014.

Uznesením z 21. mája 2014 okresný súd neschválil príklep udelený 10. októbra 2013 pri dražbe nehnuteľnosti vydražiteľovi – sťažovateľovi DSP, ktorý urobil najvyššie podanie, a to z dôvodu nedodržania procesných pravidiel ustanovených Exekučným poriadkom, pričom konštatoval, že *„tým, že neboli jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov, resp. v zastúpení správcom, upovedomení o procesných úkonoch vykonávaných v jednotlivých štádiách súdnym exekútorom, došlo nielen k porušeniu zákona ale bolo tak*

odňaté právo na spravodlivé súdne konanie a preto súd neschválil návrh na udelenie príklepu súdnym exekútorom“.

Listom z 21. mája 2014 okresný súd zároveň súdnemu exekútorovi vrátil exekútorský spis.

III.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

10. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

11. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

IV.

14. Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že ich označené práva boli porušené:

1. jednak tým, že okresný súd mal podľa ich tvrdení dať pokyn na doručenie uznesenia schvaľujúceho zníženie najnižšieho podania pri dražbe z 22. júla 2013 povinnej až 24. októbra 2013,

2. ale najmä tým, že okresný súd postupoval pomaly a neefektívne v exekučnom konaní pri rozhodovaní o návrhu súdneho exekútora na schválenie príklepu, pričom sťažovatelia okresnému súdu vytýkajú konkrétne to, že (i) o žiadosti súdneho exekútora o schválenie príklepu nebolo rozhodnuté v lehote ustanovenej zákonom (do 23. decembra 2013), ako aj to, že (ii) okresný súd žiadal o zaslanie listinných dôkazov napriek tomu, že od decembra 2013 bol okresnému súdu doručený celý exekučný spis, kde boli všetky doklady.

15. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom v rámci tohto

preskúmania zistil, že sťažnosť sťažovateľov je zjavne neopodstatnená, a to z týchto dôvodov:

16. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

17. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, I. ÚS 280/08, IV. ÚS 90/2010).

18. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05 a i.).

19. V súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou už ústavný súd vyslovil, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03, III. ÚS 229/04),

keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04, III. ÚS 229/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prieťahov nevyníma. Aj podľa názoru Európskeho súdu pre ľudské práva by právo na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (obdobne III. ÚS 15/03 a III. ÚS 125/07).

20. Z judikatúry ústavného súdu pritom vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, spravidla návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

21. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, III. ÚS 125/07) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

22. Ústavný súd už vo svojich viacerých rozhodnutiach zdôraznil, že požiadavku na rýchly a efektívny postup pri rozhodovaní v rámci konania týkajúceho sa núteného výkonu rozhodnutia je vzhľadom na jeho charakter a účel potrebné posudzovať ešte dôraznejšie ako v konaní „o práve samom“, ktoré mu predchádzalo (napr. III. ÚS 15/03

a III. ÚS 125/07). Nedôsledným a priet'ahmi sa vyznačujúcim postupom v tomto type konania je priamo ohrozovaná vymožitelnosť už právoplatne priznaného práva oprávneného.

23. V danom prípade ústavný súd zistil, že posudzované exekučné konanie, ktoré začalo 29. novembra 2010 doručením návrhu oprávneného súdneho exekútora, trvalo do okamihu doručenia sťažnosti ústavnému súdu už viac ako tri a pol roka a dosiaľ sa neskončilo žiadnym zo spôsobov upravených Exekučným poriadkom.

Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že podstatnú časť doterajšieho exekučného konania, a to v období od decembra 2010 do novembra 2012 a od júla 2013 do októbra 2013 (teda viac ako dva roky), sa vec nachádzala u súdneho exekútora, u ktorého sťažovateľa svojou sťažnosťou priet'ahy v exekučnom konaní nenamietali a nevyužili ani právne prostriedky nápravy, ktoré k dispozícii dáva Exekučný poriadok. Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (od 1. januára 2015 po nadobudnutí účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z. ide o ustanovenie § 44 ods. 10 Exekučného poriadku) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Týmto ustanovením Exekučný poriadok o. i. poskytuje oprávnenému ochranu pred nečinnosťou súdneho exekútora.

24. Ústavný súd zásadne konštatuje, že exekučné konanie spravidla treba považovať za konanie po právnej stránke, ako aj po faktickej (skutkovej) stránke za pomerne jednoduché. Je to dané tým, že o spore účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už preto nemôže byť sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má voči oprávnenému povinný. Zmyslom exekučného konania je nútená realizácia práv oprávneného, keďže povinný dobrovoľne nesplnil, resp. čiastočne nesplnil povinnosti uložené v právoplatnom exekučnom titule (I. ÚS 78/02).

25. Sťažnosťou napadnuté exekučné konanie nemožno podľa názoru ústavného súdu hodnotiť ako právne ani skutkovo zložité, pričom ani okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti nepoukázal na skutkovú ani právnu zložitosť veci.

26. V rámci druhého kritéria ústavný súd po preskúmaní exekučného spisu sp. zn. 16 Er 3753/2010 nezistil, že by sťažovatelia svojim správaním zapríčinili doterajšiu dĺžku exekučného konania, resp. nezistil také skutočnosti, ktoré by bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľov v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého exekučného konania, pričom ani okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľom nevyčítal žiaden podiel na doterajšej dĺžke napadnutého exekučného konania.

Na tomto mieste je však opätovne potrebné zdôrazniť, že podstatnú časť doterajšieho exekučného konania, a to v období od decembra 2010 do novembra 2012 a od júla 2013 do októbra 2013 (teda viac ako dva roky), sa vec nachádzala u súdneho exekútora, u ktorého sťažovatelia priet'ahy v konaní nenamietali a nevyužili ani právne prostriedky nápravy, ktoré k dispozícii dáva Exekučný poriadok. Ako už bolo uvedené, podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (od 1. januára 2015 po nadobudnutí účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z. ide o ustanovenie § 44 ods. 10 Exekučného poriadku) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Týmto ustanovením Exekučný poriadok o. i. poskytuje oprávnenému ochranu pred nečinnosťou súdneho exekútora.

27. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní.

28. Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v čase od 23. novembra 2012, keď mu bola doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou, do 22. júla 2013, keď okresný súd uznesením schválil zníženie najnižšieho podania pri dražbe (7 mesiacov), nevykazoval známky konania s neprimeranými časovými odstupmi, ktoré by bolo možné považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, pričom okresný súd v tomto čase vykonával úkony smerujúce k náležitému rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou. Vo vzťahu k tomuto rozhodovaniu okresného súdu pritom sťažovatelia okresnému súdu vyčítajú len to, že pokyn na doručenie

uznesenia z 22. júla 2013 povinnej mal okresný súd dať až 24. októbra 2013. Ako však vyplýva z vyjadrenia okresného súdu, ako aj z predmetného súdneho spisu, prvotný pokyn na doručenie povinnej bol okresným súdom daný už 22. júla 2013, avšak toto doručovanie nebolo úspešné, v dôsledku čoho bol 24. októbra 2013 daný pokyn na opakované doručovanie povinnej, pričom uvedené nemalo vplyv na dĺžku exekučného konania.

29. Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v čase od 23. októbra 2013, keď mu bol doručený návrh súdneho exekútora na schválenie príklepu, do 12. mája 2014, keď bola ústavnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľov (6 mesiacov a 20 dní), nevykazoval známky konania s neprimeranými časovými odstupmi, ktoré by bolo možné považovať za zbytočné prietahy v konaní, pričom okresný súd v tomto čase vykonával úkony smerujúce k náležitému rozhodnutiu o návrhu súdneho exekútora na schválenie príklepu. V tejto súvislosti je zároveň potrebné poukázať na to, že ustanovenie § 148 ods. 1 Exekučného poriadku síce zakotvuje, že súd rozhodne o schválení príklepu do 60 dní od doručenia žiadosti exekútora o schválenie príklepu, avšak toto ustanovenie zároveň súdnemu exekútorovi ukladá povinnosť doručiť súdu podklady, na základe ktorých bol udelený príklep.

30. Navyše aj v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje zákonná lehota podľa Exekučného poriadku, ústavný súd vyslovil právny názor, že pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj pojem „v primeranej lehote“ obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (I. ÚS 86/02, IV. ÚS 440/2012).

31. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

V Košiciach 21. januára 2015